

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai kartu su to paties straipsnio A skirsnio 2 dalies b punktu aiškintini taip: viešosios teisės subjekto ar kitos organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros organizacija, tarpininkavimo tarp asmenų, kuriems reikalinga vaikų priežiūros paslauga, ir šią paslaugą teikiančių asmenų paslaugos atleistinos nuo mokesčio, tik jei:

- pati vaikų priežiūros paslauga atitinka šiose nuostatose numatytas atleidimo nuo mokesčio sąlygas,
- ši paslauga yra tokio pobūdžio arba kokybės, kad tėvai negalėtų tikėtis gauti tokios pačios vertės paslaugos, nesinaudodami pagrindinėje byloje nagrinėjama tarpininkavimo paslauga,
- šiomis tarpininkavimo paslaugomis iš esmės nesiekama, kad paslaugų teikėjas gautų papildomų pajamų, teikdamas paslaugas, kurios tiesiogiai konkuruoja su komercinių įmonių, turinčių mokėti pridėtinės vertės mokesį, paslaugomis.

(¹) OL C 284, 2004 11 20.

generalinis advokatas A. Tizzano, kancleris R. Grass, 2006 m. vasario 9 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1348/2000 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse turi būti aiškinamas kaip nenumatantis jokios hierarchijos tarp 4–11 straipsniuose numatytų perdavimo ir įteikimo priemonių ir jo 14 straipsnyje numatytų perdavimo ir įteikimo priemonių, todėl teisminį dokumentą galima įteikti viena ar kita iš šių dviejų priemonių, ar jomis abiem kartu.
2. Reglamentas Nr. 1348/2000 turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai buvo perduota ir įteikta tiek kaip numatyta jo 4–11 straipsniuose, tiek kaip numatyta 14 straipsnyje, nustatant gavėjo atžvilgiu procedūros, susijusios su įteikimu, termino pradžią, būtina atsižvelgti į pirmojo teiseto įteikimo datą.

(¹) OL C 19, 2005 1 22.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2006 m. vasario 9 d.

Byloje C-473/04 (dėl Hof van Cassatie prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Plumex prieš Young Sports NV (¹)

(Teisminis bendradarbiavimas — Reglamentas (EB) Nr. 1348/2000 — 4-11 ir 14 straipsniai — Teisminių dokumentų įteikimas — Įteikimas per agentūras — Pristatymas paštu — Ryšiai tarp perdavimo ir įteikimo priemonių — Pirmumas — Apeliacijos terminas)

(2006/C 86/15)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje C-473/04 dėl Hof van Cassatie (Belgija) 2004 m. spalio 22 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. lapkričio 9 d., pagal EB 68 ir EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą Plumex prieš Young Sports NV, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas), A. La Pergola, S. von Bahr ir A. Borg Barthet,

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(ketvirtoji kolegija)

2006 m. sausio 26 d.

Byloje C-2/05 (dėl Arbeidshof te Brussel prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Rijksdienst voor Sociale Zekerheid prieš Herbosch Kiere NV (¹)

(Darbuotojų migrantų socialinė apsauga — Taikytinų teisės aktų nustatymas — Į kitą valstybę narę komandiruoti darbuotojai — Pažymos E 101 reikšmė)

(2006/C 86/16)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje C-2/05 dėl Arbeidshof te Brussel (Belgija) 2004 m. gruodžio 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. sausio 5 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Rijksdienst voor Sociale Zekerheid prieš Herbosch Kiere NV, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija), kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einanti N. Colneric (pranešėja), teisėjai J. N. Cunha Rodrigues ir K. Lenaerts, generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretorius R. Grass, 2006 m. sausio 26 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Kol pagal 1972 m. kovo 21 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1983 m. birželio 2 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2001/83, iš dalies pakeistu 1991 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2195/91, 11 straipsnio 1 dalies a punkto pažymą E 101 išdavusi valstybės narės kompetentinga įstaiga jos nepanaikina arba nepaskelbia jos negaliojančia, ji privaloma valstybės narės, į kurią komandiruoti darbuotojai, kompetentingai įstaigai ir teismams. Todėl tokius darbuotojus priimančiosios valstybės narės teismas neturi teisės nagrinėti pažymos E 101 galiojimo, kiek tai susiję su jos išdavimo pagrindo patvirtinimu, konkrečiai kalbant, ar egzistuoja valstybėje narėje įsisteigusios darbuotojų komandiravusios įmonės ir jos į kitą valstybę narę komandiruojamų darbuotojų teisiniai darbo santykiai jų komandiruojamųjų metu 1971 m. birželio 14 d. Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 2001/83, iš dalies pakeistu Reglamentu Nr. 2195/91, 14 straipsnio 1 dalies a punkto, skaitomo kartu su 1985 m. spalio 17 d. Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracinės komisijos sprendimo Nr. 128 dėl Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir 14c straipsnio 1 dalies taikymo 1 punktu, prasme.

(¹) OL C 82, 2005 4 2.

2005 m. gruodžio 23 d. Europos Bendrijų Komisijos pareikštas ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai

(Byla C-456/05)

(2006/C 86/17)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. gruodžio 23 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Hans Støvlbæk ir Sabine Grünheid, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Vokietijos Federacinei Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad Vokietijos Federacinė Respublika, taikydama pereinamąsias taisykles, kuriomis siekiama apsaugoti galiojančias nuostatas, pagal kurias psichoterapeutams išduodamas leidimas arba jiems leidžiama užsiimti savo profesine praktika neatsižvelgiant į galiojančias leidimo užsiimti profe-

sine veikla taisykles, taikomas tik tiems psichoterapeutams, kurie savo veiklą vykdė pagal Vokietijos privalomojo sveikatos draudimo sistemas, ir neatsižvelgdama į palyginamas su psichoterapeutų veikla arba į analogiškas profesines veiklas kitose valstybėse narėse, neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB 43 straipsnį;

2) priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Vokietijos pereinamąją taisyklę, susijusią su leidimu psichoterapeutui išdavimu neatsižvelgiant į poreikį, psichoterapeutui tik tuomet leidžiama užsiimti šia veikla jo pasirinktoje vietoje ir nesant tokio poreikio, jei jis pagal privalomojo sveikatos draudimo sistemą praeityje vykdė ankstesnę veiklą, kuriai taikytinas sveikatos draudimas. Komisijos nuomone, ši taisyklė pažeidžia EB 43 straipsnyje nustatytą įsisteigimo teisę, nes atsižvelgiama tik pagal Vokietijos privalomojo sveikatos draudimo sistemą vykdytą veiklą nagrinėjant ankstesnes veiklas, kurioms taikytinas sveikatos draudimas, o klausimas, ar kitose valstybėse narėse apdraustiems asmenims taikoma terapinė priežiūra yra lygiavertės vertės arba laikoma analogiška, nenauginėjamas.

Šiuo atžvilgiu taikomos EB sutarties nuostatos dėl įsisteigimo teisės. Tai, kad ginčijama taisyklė sudaro Vokietijos socialinės apsaugos įstatymo sudėtinę dalį, tam neprieštaruoja. Nors valstybės narės turi teisę laisvai vystyti savo socialinės apsaugos sistemas ir reglamentuoti klausimą dėl sąlygų, kuriomis psichoterapeutai gali dalyvauti sveikatos apsaugos sistemų teikiamoje priežiūroje, šios taisyklės vis dėl to turi derėti su Bendrijos teisės nuostatomis ir ypač su EB sutarties garantuojamomis pagrindinėmis laisvėmis. Ši Vokietijos pereinamoji taisyklė neatitinka šio reikalavimo, nes ji sulauko asmenis iš kitų valstybių narių, kurie nori įsisteigti ir anksčiau daugiausia gydė apdraustus asmenis kitose valstybėse narėse, perkelti savo veiklą į Vokietiją.

Ši Vokietijos taisyklė netenkina Teisingumo Teismo dėl nacionalinių priemonių nustatytų pateisinamų sąlygų, kurios kliudo Sutarties garantuojamai įsisteigimo teisei. Viena vertus, ji netiesiogiai diskriminuoja, nes savo pobūdžiu ji didesnę poveikį daro psichoterapeutams iš kitų valstybių narių nei Vokietijos psichoterapeutams. Kai būtent Vokietijos psichoterapeutai šalies teritorijoje paprastai pradeda vykdyti veiklą pagal Vokietijos privalomojo sveikatos draudimo sistemą, psichoterapeutai iš kitų valstybių narių yra nevykdę atitinkančios ankstesnės veiklos Vokietijoje. Kita vertus, nacionalinės pereinamosios taisyklės nustatytas apribojimas šioms pareiškėjams, kurie ankstesnę veiklą Vokietijoje vykdė nagrinėjamu laikotarpiu, yra neproporcingas: šios taisyklės, siekiančios apriboti psichoterapeutų,